

[Tove Lindbo Larsen]

Det oplæg, som levnedsmiddelinstitutet, som hører under miljøministerens ansvarsområde, har udsendt, har et indhold, der ligger tæt op ad det beslutningsforslag, socialdemokratiet fremsatte den 18. oktober, og som vi nu forhandler. Der er sammenfald på mange områder. For få uger siden afgav en arbejdsgruppe under direktoratet for de vide-regående uddannelser en betænkning om dansk erhvervsforskning, status og fremtid. Udvalget erkender, at ernæringsforskning er en mangelvare i Danmark. Udvalget konstaterer også, at den forskning, der trods alt foregår, er meget spredt, og i nogen grad er det tilfældigt, hvilken og hvor meget ernæringsforskning der forekommer. De samme holdninger kommer også til udtryk i levnedsmiddelinstitutets lille røde oplæg omkring ernæringspolitik.

Dette svarer helt til socialdemokratiets holdninger. Vi ser gerne en udvidet og en koordineret ernæringsforskning. Vi kan ikke fortsætte med bare at hægte os på andre landes forskningsresultater; det kan ikke direkte overføres til danske forhold. Humanernæring skal også i langt højere grad være en del af de relevante højere uddannelser. Vi ser gerne et institut, en koordinerende forskningsenhed med en lærestol. Meget afgørende for os er, at eksisterende ressourcer anvendes, og at jordbrugsforskningen indgår i et samarbejde med ernæringsforskningen.

Men forskning gør det naturligvis ikke alene. En vellykket ernæringspolitik kræver en langsigtet og koordineret indsats på mange fronter. Det er afgørende, at vi lægger vægt på de officielle normer for kostsammensætning som grundlag for de anbefalinger, der gives befolkningen. Der sneg sig en lille misforståelse ind hos en af ordførerne, for der er ikke tale om, at man har én anbefaling, den er naturligvis tilpasset de enkelte forhold. Jeg mener, vi har en god støtte i ernæringsenheden på levnedsmiddelinstitutet.

Landbruget har givet udtryk for megen bekymring ved gennemførelse af en ernæringspolitik. Jeg mener ikke, der er grund til at nære den bekymring. Ernæringspolitik er også noget positivt for landbruget. Landbrugsprofilen også i udlandet er kvalitetsprodukter, og hvis de vil bevare denne profil, må de tilpasse sig nye tilstande og nye forskningsresultater. Spørgsmålet er så at få bragt budskabet ud, og at levnedsmidternes kvali-

tet giver et grundlag for at leve op til anbefalingerne.

VS' ordfører, Anne Grete Holmsgård, var inde på dette spørgsmål og gav udtryk for, at kvaliteten var meget afgørende. Det er vi ikke uenige i, og derfor har vi også nogle synspunkter med om dette i vores forslag.

Det er klart, at det er de forarbejdede produkter, der kan bekymre mest. Her ser vi ofte, at jo billigere et produkt er, jo ringere er det ernæringsmæssige indhold, og derfor ønsker vi også varestandarder indført for basislevnedsmidlerne. Jeg skal her henvise til den efterfølgende sag på folketingets dagsorden.

Men helt afgørende er det, at forarbejdede produkter er deklareret, idet både de energigivende næringsstoffer og vandmængden skal opgives. Det er imidlertid en meget kompliceret sag at diskutere næringsdeklARATIONER og måske også bedre egnet for udvalgsarbejdet, så det vil vi vende tilbage til. Jeg vil også minde om, at vi har nogle forpligtelser over for allergikere i dette land; det er et stort felt trods alt. Jeg vil godt sige lidt mere om spørgsmålet afgifter og subsidier, som flere af ordførerne også har været inde på. Jeg er enig med oplægget fra levnedsmiddelinstitutet, og dér vil jeg godt citere fra side 32:

»I fremtiden bør det være helt oplagt, at man medtager ernæringsmæssige betragtninger i beslutningsgrundlaget for indførelse af nye afgifter og subsidier. Ernæringsmæssige betragtninger bør medtages i både de nationale overvejelser og i forhandlingerne i EF-regie.«

Jeg må opfatte det sådan, at miljøministeren må inddrages i beslutningsprocessen på et meget tidligt tidspunkt, når der skal fremsættes forslag om eventuelle afgifter og subsidier. Det er en opfattelse, jeg er enig i.

Med hensyn til det store område institutionskost, offentlig forplejning, kan jeg igen udtrykke enighed med den lille røde. Vi peger selv på det i vores oplæg. Det er et stort område, 100 mill. måltider daglig, og det må være et mønster for en god, sammensat kost. Noget er det, andet er det ikke. Jeg kan måske være lidt bekymret over en fremtidig teknologi, om den i givet fald skulle gå ud over næringsværdien, men det må vi så være opmærksom på.